

DECIZIE

30 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele ședinței
Judecători

Valeriu Doagă,
Ala Cobăneanu, Galina Stratulat,
Dumitru Mardari, Iuliana Oprea

examinînd recursul declarat de către Întreprinderea cu Capital Străin „Eurolife Broker de Asigurare” Societate cu Răspundere Limitată, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea Comercială „Sigalus & Partenerii” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „Eurolife Broker de Asigurare” Societate cu Răspundere Limitată privind încasarea venitului ratat,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2015,

CONSTATĂ :

La 18 decembrie 2013, SC „Sigalus & Partenerii” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎCS „Eurolife Broker de Asigurare” SRL, prin care a solicitat încasarea venitului ratat în mărime de 1 619 498,71 lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii societatea reclamantă a indicat că, la data de 01 februarie 2008, a fost încheiat contractul nr. 346214 între ÎCS „Eurolife Broker de Asigurare” SRL și SC „Sigalus & Partenerii” SRL, obiect al căruia l-a constituit căutarea potențialilor clienți pentru ÎCS „Eurolife Broker de Asigurare” SRL, informarea clienților despre condițiile de asigurare care sunt oferite de firmele de asigurare cu care lucrează ÎCS „Eurolife Broker de Asigurare” SRL, prezentarea explicațiilor necesare către clienți și sprijin în alegerea schemelor optime de asigurare în condițiile polițelor de asigurare oferite de asiguratori.

La fel, SC „Sigalus & Partenerii” SRL a indicat că, din motive neîntemeiate, prin scrisoarea nr. 144 din 04.11.2010, ÎCS „Eurolife Broker de Asigurare” SRL a adus la cunoștință societății reclamante că a reziliat unilateral contractul nr. 346214 din 01.02.2008, motiv din care SC „Sigalus & Partenerii” SRL nu a avut posibilitatea să-și desfășoare activitatea conform contractului menționat.

Invocă SC „Sigalus & Partenerii” SRL că, ÎCS „Eurolife Broker de Asigurare” SRL în mod ilegal a încetat raporturile juridice prin reziliere, din care motiv, societății SC „Sigalus & Partenerii” SRL i-a fost cauzat un prejudiciu sub formă de venit ratat în mărime medie de 1 619 498,71 lei.

Solicită SC „Sigalus & Partenerii” SRL încasarea venitului ratat în sumă de 1 619 498,71 lei și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoria Grigoriopol din 03 decembrie 2014, cererea de

chemare în judecată depusă de SC „Sigalus & Partenerii” SRL a fost respinsă ca neîntemeiată și au fost anulate măsurile de asigurare aplicate asupra bunurilor ÎCS „Eurolife Broker de Asigurare” SRL cât și a conturilor bancare ale acesteia în limita sumei de 1 619 489,71 lei, impusă prin încheierea Judecătorei Grigoriopol din 09 ianuarie 2014.

În motivarea hotărîrii, instanța de fond a invocat prevederile art. 610, 1180 alin. (1), 1199 alin. (1), 1209 alin. (2)-(4), 1211 alin. (4) Cod civil, constatînd că prejudiciul pretins de SC „Sigalus & Partenerii” SRL nu este demonstrat, precum nici nu există o legătură cauzală cu executarea contractului nr.346214 din 01.02.2008. La fel a conchis că contractul litigios a încetat la data de 01 iulie 2011, deoarece pîrîtul “Eurolife Broker de Asigurare” SRL a notificat reclamantul despre denunțare/reziliere prin scrisoarea nr. 153 din 29.03.2011, or, chiar și dacă reclamantul a acționat în justiție, termenul de preaviz a început să curgă și contractul nr.346214 din 01.02.2008 a încetat după expirarea a 3 luni de la preaviz,

Totodată, instanța de fond a conchis că prevederile art. 1211 alin. (4), invocate de reclamant ca teme legal de reparare a prejudiciului, nu este relevantă speței date, fiindcă ea se referă la situațiile în care raportul contractual a fost încetat, pe cînd reclamantul insistă că între el și “Eurolife Broker de Asigurare” SRL mai există raporturi contractuale guvernate de contractul nr.346214 din 01.02.2008. În situația în care reclamatul consideră că mai este în vigoare contractul nominalizat, pentru a putea incasa careva sume el trebuie să aducă probe că ca consecință a activității sale a găsit clienți și cu aceștea au fost încheiate contracte de asigurare.

Nefiind de acord cu soluția adoptată de instanța de fond, la 30.12.2014, SC „Sigalus & Partenerii” SRL a declarat apel împotriva hotărîrii Judecătorei Grigoriopol din 03 decembrie 2014, solicitînd admiterea apelului, casarea hotărîrii instanței de fond și emiterea unei noi hotărîri, prin care acțiunea depusă de SC „Sigalus & Partenerii” SRL să fie admisă integral.

În motivarea cererii de apel, apelanta a invocat că instanța de fond incorect a concluzionat că, contractul nr. 346214 a încetat la data de 01 iulie 2011, or, la dosar este anexată hotărîrea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 14 decembrie 2012, prin care s-a dispus recunoașterea valabilității contractului de asistență în brokeraj nr. 346214, încheiat la data de 01 februarie 2008, între ÎCS „Eurolife Broker de Asigurare” SRL și SC „Sigalus & Partenerii” SRL.

La fel, apelanta a menționat că, prima instanță a denaturat prevederile art. 610 Cod civil, or, în acest articol nu se regăsesc referiri la fapta ilicită, după cum a interpretat instanța.

Plus la aceasta, instanța a făcut referire în hotărîrea motivată la prevederile art. 1180 Cod civil, care nu este relevantă litigiului examinat, deoarece această normă se referă la contractul de intermediere și nu la contractul de agenție.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2015, s-a admis apelul declarat de SC „Sigalus & Partenerii” SRL. S-a casat hotărîrea Judecătorei Grigoriopol din 03 decembrie 2014 și s-a pronunțat o nouă hotărîre prin care s-a admis cererea de chemare în judecată înaintată de către SC „Sigalus & Partenerii” SRL. S-a încasat din contul ÎCS „Eurolife Broker de Asigurare” SRL în beneficiul SC „Sigalus & Partenerii” SRL venitul ratat în sumă de 1 619 498 lei 71 bani și cheltuielile pentru asistență juridică în sumă de 4 000 lei.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a reținut incidente speței prevederile art. 1199, 1201, 1211 alin. (4) Cod civil, concluzionînd că instanța de fond neîntemeiat a

stabilit că contractul de agent comercial nr. 346214 din 01.02.2008, a încetat la data de 01 iulie 2011, or, la materialele dosarului este anexată o hotărîre definitivă și irevocabilă prin care contractul de agenție menționat a fost recunoscut valabil. Totodată, a statuat că în rezultatul executării obligațiilor contractuale de către SC „Sigalus & Partenerii” SRL, compania pîrîtă ÎCS „Eurolife Broker de Asigurări” SRL a obținut și continuă să obțină un profit din activitatea acestui agent comercial, iar în cazul în care contractul de agent comercial nr. 346214 nu ar fi fost reziliat unilateral de către ÎCS „Eurolife Broker de Asigurare” SRL, compania reclamantă SC „Sigalus & Partenerii” SRL ar fi avut posibilitatea de a încasa comisionul conform contractului.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 30.10.2015 și 04.02.2016, ÎCS „Eurolife Broker de Asigurare” SRL a declarat recurs, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea a deciziei Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2015 și menținerea hotărîrii Judecătoria Grigoriopol din 03 decembrie 2014.

În motivarea recursului, recurenta a invocat interpretarea eronată a legii, în speță a prevederilor art. 610 Cod civil și neaplicarea unei legi care urma să fie aplicată – art. 1211 alin. (6) Cod civil.

În conformitate cu art. 440 alin. (2) Codul de procedură civilă, completul din 3 judecători prin încheierea din 10 martie 2016, a considerat recursul ÎCS „Eurolife Broker de Asigurare” SRL admisibil și a dispus examinarea fondului de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 444 Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul întemeiat și care urmează a fi admis, cu casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărîrii primei instanțe, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) CPC, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărîrea primei instanțe.

Înaintînd prezenta cerere de chemare în judecată, SC „Sigalus & Partenerii” SRL a solicitat încasarea de la ÎCS „Eurolife Broker de Asigurare” SRL a venitului ratat în mărime de 1 619 498,71 lei.

Prima instanță, fiind investită cu judecarea pricinii în cauză, a ajuns la concluzia netemeinicii acțiunii.

Ulterior, instanța de apel, fiind investită cu judecarea apelului declarat de către SC „Sigalus & Partenerii” SRL, a ajuns la concluzia temeinicii acestuia, casînd hotărîrea primei instanțe și pronunțînd o nouă hotărîre, prin care a admis acțiunea integral și a dispus încasarea de la ÎCS „Eurolife Broker de Asigurare” SRL în beneficiul SC „Sigalus & Partenerii” SRL a venitului ratat în mărime de 1 619 498,71 lei.

Colegiul susține ca fiind legală și întemeiată soluția dată de prima instanță, iar soluția dată de instanța de apel este ilegală, deoarece decurge din aprecierea greșită a circumstanțelor cauzei și, ca urmare, aplicarea eronată a normelor de drept material, pornind de la următoarele.

În susținerea opiniei enunțate, instanța de recurs reține următoarele circumstanțe de fapt și de drept.

La 01.02.2008, între ÎCS „Eurolife Broker de Asigurare” SRL și SC „Sigalus & Partenerii” SRL, a fost încheiat contractul de agenție nr.346214 pe o perioadă

nedeterminată (f.d. 6-10).

În baza acestui contract, SC „Sigalus & Partenerii” SRL în calitate de asistent în brokeraj s-a obligat să caute potențiali clienți, cu care ÎCS „Eurolife Broker de Asigurare” SRL ar putea să încheie din numele asigurătorilor contracte de asigurare, precum și să acorde asiguraților servicii de consiliere, iar ÎCS „Eurolife Broker de Asigurare” SRL s-a obligat să achite pentru această activitate o remunerație numită comision.

Contractul nr.346214 a fost în proces de executare de la data semnării, 01 februarie 2008 și pînă la 04.11.2010, atunci cînd ÎCS „Eurolife Broker de Asigurare” SRL a notificat SC „Sigalus & Partenerii” SRL despre încetarea relațiilor contractuale și retragerea mandatului de asistent de brokeraj prin scrisorile din 04.11.2010, din 10.01.2011 și din 29.03.2011.

Ulterior, legalitatea încetării contractului în cauză a constituit obiectul unui litigiu judiciar, iar prin hotărîrea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 14.12.2012, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27.06.2013, contractul nr.346214 din 01.02.2008 a fost recunoscut ca fiind valabil, deoarece nu a fost respectat de către ÎCS „Eurolife Broker de Asigurare” SRL termenul de notificare stabilit de lege și de contract privind rezilierea unilaterală.

La 18.12.2013, SC „Sigalus & Partenerii” SRL a depus cerere de chemare în judecata împotriva ÎCS „Eurolife Broker de Asigurare” SRL privind încasarea sumei de 1 619 498,71 lei cu titlu de venit ratat pentru perioada decembrie 2010 - noiembrie 2013.

Astfel, după cum rezultă din pretențiile reclamantului-intimat, dînsul a solicitat încasarea sumei de 1 619 498,71 lei cu titlu de venit ratat.

Potrivit prevederilor art. 610 alin. (1) CC, despăgubirea pe care o datorează debitorul pentru neexecutare cuprinde atît prejudiciul efectiv cauzat creditorului, cît și venitul ratat.

(2) Ratat se consideră venitul care ar fi fost posibil în condițiile unui comportament normal din partea autorului prejudiciului în împrejurări normale.

(3) Este reparabil numai prejudiciul care reprezintă efectul nemijlocit (direct) al neexecutării.

Venitul este ratat dacă ar fi fost posibil în condițiile unui comportament normal din partea autorului prejudiciului în împrejurări normale, avîndu-se în vedere un comportament obișnuit în cadrul participării la circuitul civil obișnuit. Venitul ratat constituie lipsa obținerii unor foloase patrimoniale pe care partea vătămată (creditorul) le-ar fi obținut, lipsa de sporire a patrimoniului, deși acesta putea și trebuia să sporească, dacă nu ar fi fost săvîrșită fapta ilicită.

Evaluarea despăgubirilor plătite în calitate de venit ratat se va efectua în funcție de mai multe criterii. Creditorul trebuie să dovedească posibilitatea obiectivă, reală și nu închipuită, a obținerii unor venituri, luînd în considerație conjunctura dintre cerere și ofertă pe piața de mărfuri și servicii, concurența, existența resurselor materiale și forței de muncă necesare realizării activității sale productive, comerciale. Lipsa vreuneia din condițiile enumerate ar avea ca rezultat o simplă coincidență în timp a pierderilor cu micșorarea volumului realizărilor de către creditor, dar nu ratarea unui venit prin vina debitorului.

Sarcina probațiunii existenței, precum și a mărimii venitului ratat, revine creditorului, care trebuie să demonstreze că ar fi putut și ar fi trebuit să obțină anumite venituri.

Apreciind circumstanțele speței prin prisma normei legale evocate supra, Colegiul constată netemenicia concluziei instanței de apel, potrivit căreia SC „Sigalus & Partenerii” SRL este în drept de a solicita repararea venitului ratat, din motiv că, în cazul în care ÎCS „Eurolife Broker de Asigurare” SRL nu ar fi reziliat contractul de agent comercial, societatea reclamantă ar fi încasat un comision de 1 619 498,71 lei, sumă ce a fost calculată reieșind din venitul mediu încasat de reclamantă lunar pe parcursul executării contractului de agent comercial, înmulțit la 36 luni, perioadă în care reclamanta a fost lipsită de posibilitatea acordării serviciilor contractuale.

Or, această concluzie este contrară prevederilor legale care reglementează recuperarea venitului ratat.

Potrivit art. 14 alin. (1) Cod civil, persoana lezată într-un drept al ei poate cere repararea integrală a prejudiciului cauzat astfel.

(2) Se consideră prejudiciu cheltuielile pe care persoana lezată într-un drept al ei le-a suportat sau urmează să le suporte la restabilirea dreptului încălcat, pierderea sau deteriorarea bunurilor sale (prejudiciu efectiv), precum și beneficiul neobținut prin încălcarea dreptului (venitul ratat).

(3) Dacă cel care a lezat o persoană într-un drept al ei obține ca urmare venituri, persoana lezată este în drept să ceară, pe lângă reparația prejudiciilor, partea din venit rămasă după reparație.

Prin urmare, suma de 1 619 498,71 lei nu reprezintă suma venitului ratat, ci este echivalentul mediei comisioanelor lunare plătite de ÎCS „Eurolife Broker de Asigurare” SRL reclamantei-intimate în perioada executării contractului nr.346214.

Venitul ratat nu poate fi calculat ca fiind ceva iluzoriu și care ar fi un rezultat cert și dependent de activitatea de întreprinzător desfășurată anterior.

În acest sens, Colegiul reține că contractul nr.346214 este unul sinalagmatic de agenție în baza căruia SC „Sigalus & Partenerii” SRL în calitate de asistent în brokeraj s-a obligat să caute clienți și să-i determine pe aceștia să încheie contracte de asigurare, precum și să consilieze individual sau în grup asigurații, iar ÎCS „Eurolife Broker de Asigurare” SRL ca beneficiar al acestor servicii, s-a obligat să achite comisioane.

Respectiv, obligația asistentului de brokeraj este o obligație de rezultat, iar contractul de agenție se deosebește de natura altor contracte (ex: contractele de locațiune, depozit sau contract individual de muncă) care sunt contracte cu executare succesivă, și dacă, te-ai folosit de bun, ai păstrat bunul sau ai făcut munca, poți să pretinzi plata ca și contra-echivalent al efortului. Esența contractului de agenție constă în efectuarea de către asistentul de brokeraj a anumitor acțiuni pe care cealaltă parte (asigurătorul) trebuie să le accepte. Doar dacă efortul asistentului de brokeraj de negociere cu potențialul client se încunună de succes, adică asiguratul încheie contractul de asigurare și plătește prima de asigurare, asigurătorul era obligat să achite asistentului în brokeraj o parte din prima de asigurare care reprezintă comisionul pentru intermediere.

Altfel spus, esența obligației de rezultat a asistentului de brokeraj se explică și prin faptul că dacă ai adus client și implicit bani asigurătorului, ai dreptul să pretinzi comisionul (o parte din prima de asigurare), nu ai adus client și bani, nu ai dreptul la comision, dacă ai consiliat clienți, sau ai consiliat echipa, ai drept la comision, nu ai consultat, nu ai dreptul.

Deci, obligațiile ce derivă din cadrul unui contract de agenție, sunt unele de rezultat și nu de mijloace, iar agentul comercial urmează a fi remunerat de către

principal cu un comision doar în cazul în care a încheiat contracte în numele și pe seama principalului.

În acest sens, Colegiul susține concluzia instanței de fond, potrivit căreia, pentru a putea încasa careva sume, reclamantul trebuie să aducă probe că ca consecință a activității sale, a găsit clienți și cu aceștea au fost încheiate contracte de asigurare, iar asemenea probe în dosar nu au fost prezentate, or, însuși reclamantul a recunoscut că în perioada litigioasă, asistentul în brokeraj nu a găsit nici un client pentru ÎCS “Eurolife Broker de Asigurare” SRL, respectiv cu acesta din urmă nu a fost încheiat nici un contract de asigurare.

În context, instanța de recurs concludă că nu are relevanță faptul că asistentul de brokeraj nu a efectuat careva acțiuni asumate prin contract, acesta fiind ilegal reziliat, deoarece acest drept pretins a fi lezat (rezilierea unilaterală ilegală) a fost restabilit prin hotărâre judecătorească, respectiv a fost repus în dreptul de a fi parte a contractului nr.346214 valabil, ceea ce nu presupune automat și plata comisiunilor, după cum s-a menționat supra.

La fel, este întemeiată și concluzia cum că norma legală prevăzută la art. 1211 alin. (4) Cod civil, invocată de reclamant ca temei legal de încasare a venitului ratat, nu este aplicabilă speței.

Potrivit art. 1211 alin. (4) Cod civil, agentul comercial este în drept să ceară reparația prejudiciilor care i s-au cauzat prin încetarea raporturilor contractuale cu principalul. Se consideră cauzatoare de prejudicii în special încetarea relațiilor contractuale în urma căreia:

a) agentul comercial este lipsit de comisionul care i-ar fi revenit în cazul executării corespunzătoare a contractului de agenție, cu condiția obținerii de către principal a unui profit considerabil din activitatea agentului;

b) agentul comercial este lipsit de posibilitatea de a acoperi cheltuielile pe care le-a suportat în procesul executării contractului de agenție în conformitate cu indicațiile principalului.

Astfel, circumstanțele speței nu ca sub incidența acestei norme legale, deoarece nu a fost probat obținerea de către principal a unui profit considerabil din activitatea agentului.

Mai mult ca atât, în situația în care reclamantul-intimat a solicitat încasarea venitului ratat, această pretenție este reglementată de altă normă legală (art. 610 Cod civil).

În același timp, Colegiul ține să menționeze că o importanță determinată la soluționarea justă a litigiului o constituie și aprecierea termenului de valabilitate a contractului.

Astfel, contractul nr.346214 din 01.02.2008, este un contract de agent comercial reglementat de dispozițiile art.1199- 1211 din Codul civil. Acesta a fost încheiat și s-a executat în mod voluntar de părți de la data semnării până în luna noiembrie 2010.

Instanța de apel și-a întemeiat soluția și pe hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 14.12.2012, menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 27.06.2013, care au constatat valabilitatea contractului nr.346214 din 01.02.2008, concluzionând că nimeni nu poate considera că el nu există și nu este în drept să se eschive de la executarea lui.

Însă, această concluzie a instanței de apel este contrară dispozițiilor legale care reglementează încetarea contractului de agenție.

Astfel, potrivit art. 1209 alin. (1) Cod civil, contractul de agenție încheiat sau

prelungit pentru un termen nedeterminat poate înceta la inițiativa oricăreia dintre părți, prin notificarea celeilalte părți.

(2) Termenul notificării nu poate fi, din momentul încheierii contractului, mai mic de o lună pe parcursul primului an, de 2 luni pe parcursul celui de-al doilea și de 3 luni pe parcursul celui de-al treilea și al următorilor ani. Părțile nu pot prevedea prin contract termene de notificare mai scurte.

(3) Dacă părțile convin asupra unor termene de notificare mai lungi decât cele menționate la alin.(2), termenul de notificare prevăzut pentru principal nu poate fi mai scurt decât termenul de notificare prevăzut pentru agent.

(4) Expirarea termenului de notificare trebuie să coincidă cu sfârșitul lunii calendaristice dacă în contract nu este prevăzut altfel.

La fel, o dispoziție asemănătoare a fost înserată și în pct. 4.1.1. și 4.1.2. din contractul nr.346214, potrivit căroră: retragerea mandatului (denunțare unilaterală) de către EUROLIFE, caz în care va fi acordat un preaviz de minim o lună, dacă denunțarea intervine în primii doi ani de la încheierea contractului, sau de 3 luni, dacă denunțarea intervine după mai mult de 2 ani de la încheierea contractului, termen de preaviz ce va curge începând cu prima zi a lunii în cursul căreia se decide denunțarea; Partenerii sunt de acord ca acest contract să fie reziliat la inițiativa unuia dintre parteneri în următoarele cazuri: în cazul în care contractul are o valabilitate de peste 2 ani, perioada de preaviz este de minim 3 luni.

Prin urmare, ÎCS "Eurolife Broker de Asigurare" SRL a notificat SC „Sigalus & Partenerii” SRL despre denunțare/reziliere prin scrisorile din 04.11.2010, din 10.01.2011 și din 29.03.2011.

În acest sens, Colegiul susține concluzia instanței de fond, potrivit căreia chiar și dacă reclamantul a acționat în justiție, termenul de preaviz a început să curgă, și Contractul nr.346214 din 01.02.2008 a încetat după expirarea a 3 luni de la preaviz, începând cu data de 01 iulie 2011. Or, faptul adresării SC „Sigalus & Partenerii” SRL în instanță cu cerere de recunoaștere a contractului ca fiind valabil, demonstrează că acesta a cunoscut despre retragerea mandatului, rezilierea contractului și implicit, în senul art. 1209 alin. (2) Cod civil, încetarea contractului de agenție nr. 346214.

Mai mult, din analiza hotărârilor judecătorești (hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 14.12.2012 și decizia Curții de Apel Chișinău din 27.06.2013) invocate de reclamant și reținute de instanța de apel ca fapte constatate ce atestă valabilitatea contractului litigios, Colegiul deduce o apreciere eronată a acestora.

Astfel, din actele judecătorești menționate (f.d. 16-21), rezultă cu certitudine că reclamantul SC „Sigalus & Partenerii” SRL, la înaintarea cerinței de recunoaștere a valabilității contractului de agenție nr.436214 din 01.02.2008, a invocat atât netemeinicia în fond a intenției de reziliere, cât și nerespectarea termenului de preavizare pentru reziliere.

Instanțele însă la adoptarea soluțiilor, au reținut icidente doar motivele ce țin de termenul de preavizare, considerând că acesta nu a fost respectat și respectiv este valabil contractul de agenție nr.436214 din 01.02.2008.

Însă, obiect al aceluși litigiu a constituit valabilitatea contractului la momentul rezilierii lui – 04.11.2010 și nu a fost stabilită o ulterioară valabilitate pe un termen anumit. Or, ÎCS "Eurolife Broker de Asigurare" SRL a informat SC „Sigalus & Partenerii” SRL despre rezilierea contractului din momentul preavizării, adică din 04.11.2010, iar instanțele au constatat vicierea acestei proceduri prin nerespectarea unui termen de preavizare de 2 luni, deși contractul prevedea expres 3 luni.

În consecință, Colegiul conchide că prin acele hotărâri judecătorești, valabilitatea contractului nu a fost stabilită pe termen nelimitat, ci doar la momentul înaintării preavizărilor.

Or, o atare abordare este eronată, ceea ce ar presupune atât valabilitatea lui pînă în decembrie 2013, atunci cînd a fost înaintată acțiunea, cât și pentru o perioadă ulterioară, pentru care reclamanta-intimată ar putea veni cu o nouă acțiune în temeiul valabilității contractul de agenție nr.436214 din 01.02.2008.

În acest context, instanța de recurs susține concluzia potrivit căreia contractul a încetat la 01.07.2011, atunci cînd au expirat 3 luni de la ultimul termen de preavizare – 29.03.2011.

Astfel, Colegiul conchide că, instanța de fond corect a ajuns la concluzia de a respinge acțiunea.

În consecință, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că argumentele aduse de ÎCS „Eurolife Broker de Asigurare” SRL și-au găsit confirmare în cadrul examinării prezentului recurs.

Ținînd cont de faptul că prima instanță a constatat și a elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea fondului cauzei, corect a aplicat legea materială, adoptînd o hotărîre legală și întemeiată, iar instanța de apel a adoptat o hotărîre ce reiese din aprecierea eronată a circumstanțelor cauzei, ce a dus la interpretarea și aplicarea eronată a legii materiale, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat, de a casa decizia instanței de apel, cu menținerea hotărîrii primei instanțe.

În legătură cu cele relatate, conform art. 445 alin. (1) lit. f) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Se admite recursul declarat de Întreprinderea cu Capital Străin „Eurolife Broker de Asigurare” Societate cu Răspundere Limitată.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 27 octombrie 2015 și se menține hotărîrea Judecătoriei Grigoriopol din 03 decembrie 2014, adoptată în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea Comercială „Sigalus & Partenerii” Societate cu Răspundere Limitată împotriva Întreprinderii cu Capital Străin „Eurolife Broker de Asigurare” Societate cu Răspundere Limitată privind încasarea venitului ratat.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței

Valeriu Doagă

Judecători

Ala Cobăneanu

Galina Stratulat

Dumitru Mardari

Iuliana Oprea